

lig. tillægges Pensjonsberettigelse enten efter denne Lov eller efter den almindelige Pensjonslov, faaer ikke Pension; men dette ophæver paa ingen Maade de Regler, som have bestaaet med Hensyn til det almindelige Understøttelsesvæsen, saavel for Finantsministeriets Understøttelseskasse som for de andre Ministeriers, for at bøde paa saadanne Officianters Naar, som ikke ere pensionsberettigede. Altsaa tilligter Udkastet ikke at tage Noget fra Noget, men kun at udvide de nuværende pensionsberettigede Assistenters Antal fra 80 til 100. Den ærede Viceformand fandt ogsaa, at jeg formeget har holdt mig til det tidligere Bestaaende, især naar han anstillede en Sammenligning med Reformforslag, som forelaae fra mig i andre Retninger. Jeg skal hertil bemærke, at jeg troer at have vist, at naar det angik nyttige Forandringer, har jeg altid været villig til at anerkjende Feilene, ligesaavel naar de hidrørte fra mig selv som fra Andre (Ja! Ja!); men jeg troer, at det er en overmaade nyttig Ting ved enhver Reform, man staaer i Begreb med at iværksætte, at man ikke river Traaden over, men søger at knytte det Nye til det Gamle, og jeg troer, at jo mere særligt det Sag er, man har med at gjøre, desto mere nødvendigt er det, at man søger at lade det Nye udvikle sig af det Gamle. Jeg troer, navnlig naar der er Tale om en talrig Klasse af Officianter, er det ønskeligt, at man ikke gjør Spring eller søger at gennemføre Ideer, som, skjøndt de i og for sig maaskee kunne være rigtigere end det i Udkastet foreslaaede, dog afsvige formeget fra det hidtil Bestaaende, og netop af den Grund kaste hele Fortiden overende. Derfor har jeg ved dette som ved samtlige Lønningsforslag, som foreligge, søgt ikke at skabe Noget af Nyt, men derimod at knytte det Nye til det Gamle saameget som det stod i min Magt. Jeg deler forøvrigt ganske den ærede Viceformands Anskuelse om, at vi maae have Opmærksomheden henvendt paa hvad vi gjøre og at vi ikke gjøre for Meget med Hensyn til de Begünstigelses, som tilstaaes; ogsaa jeg har ved Udarbejdelsen af dette Forslag havt Pensjonslisterne for Die og det meget stadigt, og tillige ogsaa Gageslisterne, og jeg har troet, at det bestaaende

Gagesystem i det Hele ikke maatte forøges med Hensyn til Lønningernes Størrelse, og at de Forbedringer, man maatte søge at opnaae for de lavere Classer, jeg tilstaaer, at jeg har havt det for Die, maatte søges opnaaede ved at indskrænke de høiere Classers Lønninger. Hvad det angaaer, at han har henvist til, at Pensjonslisten ikke maatte blive for stor, da troer jeg ikke, at der behøves noget bedre Svar eller Bevis for, at Regjeringen har havt sin Opmærksomhed henvendt derpaa, end at alle de stillede Forslag, med Undtagelse af de ærede Forslagsstilleres og maaskee det af den 2den Landstingsmand for 9de Kreds (Køster) stillede, nemlig saavel Majoritetens som Minoritetens Forslag, gaae ud paa, at man skulde gaae videre med Hensyn til Pensjonsberettigelsen end Udkastet gaaer. Dog skylder jeg at bemærke, at der i Udvalgets Majoritets Forslag igjen er bød det derpaa ved at indskrænke Alderstillagenes Beløb paa en Maade, som maaskee kan indeholde tilstrækkelig Æquivalent for Statskassen. — Den ærede Viceformand vil ogsaa have Ordet „ministeriel“, som findes i hans andet Forslag, ikke saa strengt forstaaet, at det skulde betyde, at Ministeren selv skulde ansætte de Paagjældende; men jeg troer, at det er ret godt, at en constitutionel Minister holder sig til den Tanke, at Lovene ere muligt strengt at forstaae. Man har paa et andet Sted ladet mig høre, at jeg ikke altid skulde have været streng nok i denne Henseende; men i dette Tilfælde troer jeg rigtignok ikke at sælle, i at antage, at, naar dette blev til Lov, at Bægter og Karle skulle ansættes efter en ministeriel Resolution, saa kom jeg ogsaa til, saalange jeg er Minister, selv at sørge for Bægterne og Karlene, og jeg kunde ikke ansee mig berettiget til at overlade det til de locale Embedsmænd. Den ærede Viceformand har ogsaa udtalt sig, som om han erkjendte, at det var et ønskeligt Belønningsmiddel for Administrationen at kunne tilstaae Vedkommende Pensjonsberettigelse; ja, visstelig er det et ønskeligt Belønningsmiddel — og jeg vil sige til, at det i mine Tanker endog er nødvendigt — dog ikke for Administrationen, men for Staten. Det er Forskjellen. Det er for Statens egen Tjeneste i høieste Grad ønskeligt, ja nød-